

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.302/2022/5.

A felperes:

(felperes neve) (lakcím., tartózkodási helye:)

A felperes meghatalmazott képviselője:

Szikszai Ügyvédi Iroda (iroda címe., ügyintéző: dr. Szikszai Krisztina ügyvéd)

Az alperes:

(alperes neve) (lakcím.)

Az alperes meghatalmazott képviselője:

Dr. Mosonyi Csaba és Társa Ügyvédi Iroda (iroda címe., ügyintéző:

dr. Mosonyi Csaba ügyvéd)

A per tárgya:

közös tulajdon megszüntetése és házastársi közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

(település neve)i Törvényszék 6.P.20.373/2020/61.

A fellebbezést benyújtó felek és a fellebbezések száma:

felperes, 6.P.20.373/2020/63.

alperes, 6.P.20.373/2020/62.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit – az alábbiak szerint újrászövegezve – részben megváltoztatja:

A peres felek házastársi közös vagyonát a következők szerint osztja meg:

Az alperes tulajdonába adja a (település neve) (ingatlan 1. hrsz.-a) helyrajzi számú (település neve), (ingatlan 1. címe) számú ingatlan felperes nevén nyilvántartott 1/2 tulajdoni hányadát azzal, hogy az alperes 47.656.000 (negyvenhétmillió-hatszázötvenhatezer) forint megváltási árat köteles a felperes részére megfizetni 30 napon belül.

Megkeresi a (vármegye neve) Vármegyei Kormányhivatal Földhivatali Főosztályát (hivatal címe.), hogy a megváltási ár felperes részére történő teljesítésének igazolását követően a felperes (**felperes személyes adatai**) $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjogát törölje, egyidejűleg jegyezze be az alperes (**alperes személyes adatai**) $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjogát jegyezze be a (település neve) (ingatlan 1. hrsz.-a) helyrajzi számú ingatlan tulajdoni lapjára házastársi közös vagyon megosztása jogcímén.

A felperest az alperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének túsására kötelezi.

A felperes tulajdonába adja az alábbi vagyontárgyakat:

5. (frg.rszm.) forgalmi rendszámú	
Audi Q7 típusú személygépjármű	8.000.000 (nyolcmillió) forint,
7. (X) bankszámlán elhelyezett készpénz	1.034.727 (egymillió-harmincnégyezer-hétszázhuszonhét) forint,
8. (állami) megtakarítás	1.738.722 (egymillió-hétszázharmincnolcezer-hétszázhuszonkettő) forint,
9. íróasztal	15.000 (tizenötezer) forint,
10. könyvespolc	10.000 (tízezer) forint,
12. tv-szekrény	20.000 (húszezer) forint,
16. L alakú hálósobai szekrénysor	25.000 (huszonötezer) forint,
17. éjjeliszekrény	10.000 (tízezer) forint,
18. tévé komód	10.000 (tízezer) forint,
19. szürke színű IKEA ülőgarnitúra	50.000 (ötvenezer) forint,
20. polyrattan kerti ülőgarnitúra	50.000 (ötvenezer) forint,
21. polyrattan kerti dohányzóasztal	5.000 (ötezer) forint,
22. 50 x 35 cm-es festmény	30.000 (harmincezer) forint,
23. 50 x 35 cm-es festmény	30.000 (harmincezer) forint,
25. LG fagyasztós hűtőszekrény	50.000 (ötvenezer) forint,
29. kisméretű fagyasztó doboz	5.000 (ötezer) forint,
31. futógép	20.000 (húszezer) forint,
33. sötétbarna szőnyeg	15.000 (tizenötezer) forint,
34. 2 db mintás szőnyeg	20.000 (húszezer) forint,

36. polyrattan kerti ülőgarnitúra ((település 2. neve)) 80.000 (nyolcvanezer) forint,
40. Samsung televízió ((település 2. neve) nappali) 30.000 (harmincezer) forint,
41. LG televízió 40.000 (negyvenezer) forint,
42. Samsung televízió ((település 2. neve), háló) 20.000 (húszezer) forint

Összesen: 11.308.449 (tizenegymillió-háromszáznolcezer-négyszáznegyvenkilenc) forint értékben.

Az alperes tulajdonába adja az alábbi ingóságokat:

11. tétel: asztali számítógép 10.000 (tízezer) forint,
13. tétel: sötétbarna zsákszövetes kanapé 25.000 (huszonötezer) forint,
14. tétel: 2 db sötétbarna zsákszövetes fotel 20.000 (húszezer) forint,
15. tétel: fekete-barna emeleti szekrénysor 40.000 (negyvenezer) forint,
24. tétel: 80 x 60 cm-es festmény 80.000 (nyolcvanezer) forint,
26. tétel: Elektrolux mosógép 10.000 (tízezer) forint,
27. tétel: Bosch szárítógép 30.000 (harmincezer) forint,
28. tétel: Zanussi fagyasztószekrény 10.000 (tízezer) forint,
30. tétel: Pool Star infrasauna 40.000 (negyvenezer) forint,
32. tétel: vibrációs gép 25.000 (huszonötezer) forint,
35. tétel: polyrattan kerti ülőgarnitúra 80.000 (nyolcvanezer) forint,
37. tétel: LG televízió 30.000 (harmincezer) forint,
38. tétel: Samsung televízió 30.000 (harmincezer) forint,
39. tétel: Samsung televízió ((település 3. neve)) 30.000 (harmincezer) forint,
43. tétel: motoros fűnyíró 10.000 (tízezer) forint,
46. tétel: konyhabútor 800.000 (nyolcszázezer) forint,
47. tétel: mosogatógép 8.000 (nyolcezer) forint,
49. tétel: konyhai polcrendszer 100.000 (százezer) forint,
53. gardrob szekrénysor 300.000 (háromszázezer) forint,
55. folyosói szekrénysor 300.000 (háromszázezer) forint

Összesen: 1.988.000 (egymillió-kilencszáznolcvannyolcezer) forint értékben.

Az alperes tulajdonába adja az (gpjmű frg.rszm.-a) forgalmi rendszámú Audi A3 típusú személygépjárművet 6.500.000 (hatmillió-ötszázezer) forint értékben.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a különvagyonát képező 1 darab barna pianínót 150.000 (százötvenezer) forint, valamint az 1 darab emeleti dohányzóasztalt 20.000 (húszezer) forint értékben.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 30 napon belül 10.089.775 (tízmillió-nyolcvankilencezer-hétszázhetvenöt) forint értékkiegyenlítést.

Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.400.000 (kettőmillió-négyszázezer) forint elsőfokú és 2.900.000 (kettőmillió-kilencszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára – 450.000 (négy százötvenezer) forint elsőfokú eljárási illetéket. Megállapítja, hogy 1.050.000 (egymillió-ötvenezer) forint elsőfokú és 696.110 (hatszázkilencvenhatezer-száz tíz) forint fellebbezési eljárási illeték, valamint 120.295 (száz húsz ezer-kétszáz kilencvenöt) forint szakértői díj az állam terhén marad.

Az illetékfizetési kötelezettség az e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az ítéltábla által megállapított tényállás

[1] A felek előbb élettársakként, majd 2007. december 15-től házastársakként éltek együtt. Házassági életközösségük 2019. március 8-án szűnt meg. Házasságukat a (település neve)i Járásbíróság a 45.P.20.990/2019/8. számú ítéletével bontotta fel. 2006-ban (gyermek neve 1.), 2008-ban (gyermek neve 2.) utónevű gyermekeik születtek. A felperesnek ez a második házassága. Első házasságából (gyermek 3.) utónevű gyermeke származott.

[2] A felek utolsó közös lakása az egymás között egyenlő arányú közös tulajdonukat képező (település neve), (ingatlan 1. címe) szám alatti családi házas ingatlanban volt, ahonnan a felperes az életközösség megszűnésekor végleg, a visszatérés szándéka nélkül elköltözött. A felek a házasság felbontása iránt folyamatban volt eljárásban megkötött egyezségükben –

egyebek mellett – megállapodtak abban, hogy az ingatlan kizárólagos használatára az alperes jogosult.

[3] Együttélésük alatt a felperes az (X) Banknál és az (Y) Banknál rendelkezett bankszámlával, amelyekhez az alperesnek nem volt hozzáférése. Az életközösség megszűnésekor az (X) Banknál vezetett folyószámla egyenlege 1.034.727 forint, az értékpapírszámla egyenlege 7.915.053 forint volt. Az utóbbi összeg a felperes (gyermek 3.) nevű gyermekének megtakarítása. Az (Y) Banknál vezetett folyószámla egyenlege 2019. március 31-én 28.348 forint, az értékpapírszámláié 15.342.755 forint volt.

[4] A felperes szülei alapították a (Sz.) Kft-t 1996. február 1-jén. A felperes és testvére a társaság tagjai, illetve ügyvezetői. A felek a kft. alkalmazottjai voltak, 2019-ben a felperes 320.000 forint, az alperes 272.000 forint havi nettó jövedelemmel rendelkezett. A tagok a társaság eredményéből osztalékban nem részesültek.

[5] A felperes szülei az életközösség tartama alatt rendszeresen adtak a felperesnek, illetőleg a házastársaknak pénzajándékot. A felek a közösen kapott pénzt utazásokra, az átlagot meghaladó életszínvonaluk fenntartására fordították. A felperes édesanyja, (édesanya neve) – írásbeli ajándékozási szerződésbe foglaltan – összesen 37.000.000 forint pénzajándékban részesítette a felperest az alábbiak szerint: 2015. december 4-én, 9-én és 12-én alkalmanként 5.000.000 forintot utalt a bankszámlájára. 2017. október 17-én ismét 5.000.000 forintot utalt át a részére és további 5.000.000 forintot készpénzben adott át. 2018. március 19-én 7.000.000 forint készpénzt ajándékozott a felperesnek, majd 2018. november 23-án 5.000.000 forintot utalt a bankszámlájára.

[6] A felek 2006-ban vásárolták meg a (település neve), (ingatlan 1. címe) szám alatti telekingatlant, amelyen építkeztek. A felépítmény kivitelezési költsége 25.003.980 forint volt. A vételárat és az építkezés költségeit részben a különvagyonukat képező ingatlanaik eladásából befolyt vételárból, részben az (Y) Banktól felvett deviza alapú kölcsönből finanszírozták, amelynek alapján a hitelező javára 19.397.000 forint erejéig jelzálogjog került bejegyzésre az ingatlan tulajdoni lapjára. A kölcsönt 2009-ben az (Z) Banktól felvett kölcsönrel kiváltották, a kölcsönszerződésben a felperes szülei zálogkötelezettként szerepeltek. A felperes édesapja 2010. szeptember 28-án előbb 5.000.000 forintot, majd 11.500.000 forintot utalt a felperes (Z) Banknál vezetett hitelszámlájára ajándék címén az ingatlant terhelő devizakölcsön végtörlesztése céljából. A felperes az ingatlant ennek felhasználásával tehermentesítette.

[7] A felperes 2016. április 20-án négy (állami) lakás előtakarékosági szerződést kötött, amelyek kedvezményezettjei a peres felek és közös gyermekeik. A szerződések havi díja 20.000 forint, amit az életközösség megszűnése óta a felperes fizet. A felek javára kötött szerződések számlaegyenlege 2019. március 31-én egyenként 869.361 forint volt.

[8] Az alperes 2009. november 25-én tartási szerződést kötött az édesapjával, (alperes édesapja)rel és nagyszülőjével, (alperes édesanyja)vel, amelynek alapján megszerezte a (település 4. neve), (ingatlan 2. címe) szám alatti ingatlan 1/1 és a (település 4. neve), (ingatlan 3. címe) szám alatti ingatlan 1/4 tulajdoni illetőségének tulajdonjogát. A jogosultak részére tartást nem nyújtott.

[9] Az alperes édesanyja 2001-ben megvásárolta az alperes és testvére nevére a (település 3. neve), (ingatlan 4. címe). szám alatti ingatlant, amelyre saját költségén egy felépítményt létesített. Az ingatlanba a peres felek is vásároltak berendezési tárgyakat.

[10] Az alperes testvére, (alperes testvére) 2,3 ha földterület tulajdonjogát ruházta át az alperesre vételár megfizetése nélkül.

[11] A felperes édesanyja a (SzY) Kft-vel 2017. április 1-jén bérleti szerződést kötött egy 13 x 8 méter nagyságú üdülőterületre, amelyen mobilházat helyeztetett el. A ház kivitelezésére

2017. február 1-jén vállalkozási szerződést kötött a (SP) Kft-vel. Az 5.384.000 forint értékű számlán a felperes édesanyja szerepel vevőként. Az építőanyagok és a berendezési tárgyak beszerzésében a peres felek közreműködtek, míg a bérleti díjakat a felperes édesanyja fizette. A mobilhálózat együttlésük alatt a felek is rendszeresen használták.

[12] A felperes 2018. március 22-én 7.100.000 forint vételáron megvásárolta az (gpmű frg.rszm.-a) forgalmi rendszámú Audi A3 típusú személygépjárművet, amelyhez felhasználta az édesanyjától 2018. március 19-én ajándékba kapott 7.000.000 forintot. A gépjárművet az alperes jelenleg is birtokban tartja.

[13] A felek 2015-ben vásárolták meg a felperes használatában lévő (frg.rszm.) forgalmi rendszámú Audi Q7 típusú személygépjárművet.

[14] A felperes 2017. november 4-én vásárolt egy motoros hajót 8.800.000 forintért, valamint egy vonóhorgos vontatót 400.000 forintért, amelyek vételárát az édesanyjától 2017. október 17-én ajándékba kapott 10.000.000 forintból fizette meg.

[15] A felek az életközösségük tartama alatt az alábbi közös tulajdonú vagyontárgyakat szereztek:

1. (település neve), (ingatlan 1. címe) szám alatti ingatlan forint	95.312.000
5. (frg.rszm.) forgalmi rendszámú Audi Q7 személygépjármű	8.000.000 forint
7. (X) Banknál vezetett folyószámla egyenleg	1.034.727 forint
8. (állami) megtakarítás	1.738.722 forint
9. íróasztal forint	15.000
10. könyvespolc forint	10.000
11. asztali számítógép forint	10.000
12. tévészekrény forint	20.000
13. sötétbarna zsákszövetes kanapé	25.000 forint
14. 2 darab sötétbarna zsákszövetes fotel	20.000 forint
15. fekete-barna emeleti szekrénysor	40.000 forint
16. L-alakú hálósobai szekrénysor	25.000 forint
17. éjjeli szekrény forint	10.000
18. tévé komód forint	10.000
19. szürke színű IKEA ülőgarnitúra forint	50.000
20. polyrattan kerti ülőgarnitúra forint	50.000
21. polyrattan kerti dohányzó asztal	5.000 forint
22. 50 x 35 cm-es festmény	30.000 forint
23. 50 x 35 cm-es festmény	30.000 forint

24. 80 x 60 cm-es festmény	80.000 forint
25 LG fagyasztós hűtőszekrény forint	50.000
26. Elektrolux mosógép forint	10.000
27. Bosch szárítógép forint	30.000
28. Zanussi fagyasztószekrény	10.000 forint
29. kisméretű fagyasztó doboz	5.000 forint
30. Pool Star infrasauna forint	40.000
31. futógép forint	20.000
32. vibrációs gép forint	25.000
33. sötétbarna szőnyeg forint	15.000
34. 2 darab mintás szőnyeg forint	20.000
35. polyrattan kerti ülőgarnitúra forint	80.000
36. polyrattan kerti ülőgarnitúra ((település 2. neve)) 80.000 forint	
37. LG televízió forint	30.000
38. Samsung televízió forint	30.000
39. Samsung televízió ((település 3. neve)) forint	30.000
40. Samsung televízió ((település 2. neve) nappali) 30.000 forint	
41. LG tévé (emeleti szoba) forint	40.000
42. Samsung tévé ((település 2. neve) háló) 20.000 forint	
43. motoros fűnyíró forint	10.000
46.konyhabútor forint	800.000
47.mosogatógép forint	8.000
49. kamrai polcrendszer forint	100.000

53. gardrób szekrény sor forint	300.000
55. folyosói szekrény sor forint	300.000

Összesen:
108.598.449 forint

[16] A 44. tétel alatti garázs, fatároló az alperes édesapjának tulajdona. A 48. tétel alatti víztisztító, az 50. tétel alatti étkező komód, az 51. tétel alatti étkezőasztal és székek, az 54. tétel alatti hálósobai ágy és a 61. tétel alatti elliptikus tréner az alperes, az 5. tétel alatti pianínó és az 58. tétel alatti emeleti dohányzóasztal a felperes különvagyonra. A 60. tétel alatti szobabicikli a felek (gyermek neve 1.) nevű gyermekének tulajdona.

[17] A 13. tétel alatti sötétbarna zsákszövetes kanapé azonos az 56. tétel alatti ágyazható kanapéval, a 14. tétel alatti 2 darab sötétbarna fotel megegyezik az 57. tétel alatti emeleti fotellel, továbbá a 15. tétel alatt megjelölt emeleti szekrény sor azonos az 59. tétel alatti barna-fekete szekrény sorral.

A kereset, a viszontkereset és az ellenkérelmek

A felperes módosított keresetében kérte a (település neve) (ingatlan 1. címe) szám alatti ingatlanon (1. tétel) fennálló közös tulajdon megszüntetését oly módon, hogy a bíróság annak a nevén álló $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát 51.600.000 forint megváltási ár ellenében adja az alperes tulajdonába, hivatkozva a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:83. § (1) bekezdésére és 5:84. § (2) bekezdésére. Az alperest 2020. február 1-től napjától a közös tulajdon megszüntetéséig havi 175.000 forint többlethasználati díj megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 5:22. §-a, 5:74-75. §-ai és a PK 279. számú állásfoglalás alapján.

[18] Az alperes módosított viszontkeresetében a házastársi közös vagyon megosztását kérte. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése körében 95.000.000 forint forgalmi érték figyelembevételével kérte a tulajdonába adni a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát. Az ingóságok közül a 6., 11., 13-15., 24., 26-28., 30., 32., 35., 37-39. és 43. tétel alatti vagyontárgyakra tartott igényt, míg a 2. tétel alatti (település 2. neve)-i mobilházat, a 3. tétel alatti motoros hajót, a 4. tétel alatti vonórudas pótkocsit, továbbá az 5., 7-10., 12., 16-23., 25., 29., 31., 33., 34., 36., 40-42. tétel alatti vagyontárgyakat a felperes tulajdonába kérte adni az általa megjelölt forgalmi értéken. Közös vagyonnak tekintette mindkét Audi típusú személygépjárművet, a 2. tétel alatti (település 2. neve)-i mobilházat, a 3. tétel alatti motoros hajót és a 4. tétel alatti vonórudas pótkocsit, közülük csak az Audi A3-as gépjármű tulajdonjogára tartott igényt. Állítása szerint a közös vagyoni ingóságok vételárát a megtakarításaikból fedezték és annak felhasználásával fizették vissza az ingatlant terhelő deviza alapú kölcsönt is. Az (település 2. neve)-i mobilház tekintetében előadta, arra a területre, amelyen azt elhelyezték, a felperes édesanyja kötött bérleti szerződést, de a bérleti díjakat és a mobilház kivitelezési költségeit a felek teljesítették a közös vagyon terhére. Nem vitatta, hogy a felperes édesanyja az életközösség tartama alatt pénzajándékokat adott, azonban állította, azokat a családnak, és nem kizárólag a felperesnek juttatta, ezekből finanszírozták külföldi utazásaikat, az átlagot meghaladó életszínvonalukat.

A (állami) lakástakarék javára befizetett összeget az életközösség megszűnésének időpontjában 2.000.000 forintra, a felperes bankszámláin fellelhető közös megtakarításokat 20.000.000 forintra, az (.....) Biztosítóval kötött biztosítási szerződés alapján teljesített díjat minimum 8.000.000 forintra tette, és kérte azok $\frac{1}{2}$ részét a felperes terhére elszámolni. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése mellett a felperest kérte értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezni.

[19] Ellenkérelmében a felperes többlethasználati díj iránti igényének elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a bontóper során kötött egyezségben kizárólagos alperesi ingatlanhasználatban állapodtak meg, emellett a felperes az ingatlant önként, a visszatérés szándéka nélkül hagyta el, azt a későbbiekben sem kívánta használni, terheit nem viselte.

[20] A felperes a viszontkeresetre benyújtott ellenkérelmében a házastársi közös vagyon megosztását az általa megjelölt módon és forgalmi értékek figyelembevételével kérte. Különvagyonának tekintette, ezért kérte a vagyonmérlegből mellőzni a 3. tétel alatti motoros hajót, a 4. tétel alatti pótkocsit és a 6. tétel alatti Audi A3-as típusú személygépjárművet. Az (település 2. neve)-i mobilházat (2. tétel) illetően azzal érvelt, hogy a területre az édesanyja kötött bérleti szerződést, fizette a bérleti díjakat és viselte kivitelezési költségeket is, ezért az nem része a házastársi közös vagyonnak. Előadta, az (X) Banknál vezetett folyószámla egyenlege 1.034.727 forint volt, amely közös vagyon, azonban az értékpapír számlán elhelyezett 7.915.053 forint az első házasságából született (gyermek 3.) nevű gyermekének a megtakarítása. Az (Y) Banknál vezetett értékpapír számlán elhelyezett 15.342.755 forintot a különvagyonának tekintette, mert – hivatkozása szerint – a számlán az édesanyjától ajándékba kapott összesen 37.000.000 forintból bizonyos ingóságok megvásárlása után megmaradt összeget helyezte el. Állította a pénzüsszegek kizárólag neki szóló ingyenes juttatások voltak, ezért a különvagyonának minősülnek. Azt viszont nem vitatta, hogy szülei az ezen felüli pénzajándékokat az egész családnak nyújtották, ezekből fedezték az utazásaikat és egyéb kiadásait. További tényállítása szerint az ingatlant az édesapjától ajándékba kapott 16.500.000 forint felhasználásával tehermentesítette, ezért annak $\frac{1}{2}$ része az alperes terhére számolandó el.

[21] Közös vagyonként kérte figyelembe venni az alperes által tartás jogcímén megszerzett (település 4. neve)i ingatlanok értékét, valamint az alperes tulajdonába került mezőgazdasági ingatlanok és az alperes édesanyjának tulajdonként bejegyzett (település 3. neve)i ingatlanon végzett beruházások értékét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletével felek házastársi közös vagyonát megosztotta.

Az alperes tulajdonába adta az 1. tétele számú ingatlanból a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 30 nap alatt 47.656.000 forint megváltási árat. Rendelkezett a tulajdonosváltás ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetése iránt. A felperest az alperes tulajdonjoga bejegyzésének türése kötelezte. A felperes tulajdonába adott 41.336.797 forint, míg az alperes tulajdonába 2.290.000 forint értékű tételesen felsorolt ingóságot. Az alperes tulajdonába adta az (gpjmű frg.rszm.-a) forgalmi rendszámú Audi A3 típusú személygépjárművet 6.500.000 forint értékben. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek ingó-értékkiegyenlítésként 19.503.398. forintot. Kötelezte az alperest, hogy 30 napon belül fizessen meg a felperesnek az Audi A3 típusú gépjármű megváltási áráként 6.500.000 forintot, továbbá a kölcsöntörlesztés megváltásaként 8.250.000 forintot. A fenti összegek beszámításával az alperesnek járó értékkiegyenlítés összegét 4.753.398 forintban határozta meg. Kötelezte az alperest, hogy adja ki a felperesnek

a különvagyont képező barna pianínót 150.000 Ft és az emeleti dohányzóasztalt 20.000 forint értékben. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Megállapította, hogy 1.500.000 forint feljegyzett illeték és a 120.295 forint szakértői költség az állam terhén marad, a peres felek pedig költségeiket maguk kötelesek viselni.

[23] Ítéletének indokolása szerint a felek házastársi közös vagyonának megosztása során a Ptk. 4:57. § (1) és (3) bekezdését, 4:59. § (1)-(5) bekezdését, 4:60. § (1)-(3) bekezdését, 4:61. § (1)-(4) bekezdését, különvagyoni igényeik tekintetében pedig a 4:62. §-ában rögzített rendelkezést kellett alkalmazni.

[24] A felek közös tulajdonát képező 1. tétel alatti ingatlan forgalmi értékét a nem vitatott ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapján 95.312.000 forintban határozta meg.

[25] A közös vagyoni ingóságok értékét a felek egybehangzó nyilatkozatai alapján rögzítette, míg –mint különvagyont – mellőzte a vagyonmérlegből a 3. tétel alatti motoros hajót, a 4. tétel alatti vonórudas pótkocsit, a 6. tétel alatti Audi A3 személygépkocsit, az 52. tétel alatti pianínót, az 54. tétel alatti hálósobai ágyat és az 58. tétel alatti dohányzóasztalt.

[26] Megállapította, hogy nem tartoznak a közös vagyonba, ezáltal nem képezhetik elszámolás tárgyát az alperes nevén álló, tartási szerződéssel megszerzett (település 4. neve)i ingatlanok, az alperesnek a testvére által juttatott mezőgazdasági területek és az alperes édesanyja nevén nyilvántartott (település 3. neve)i ingatlanon végzett beruházások értéke.

[27] A felperes által csatolt ajándékozási szerződések, bankszámlakivonatok és (édesanya neve) tanúvallomása alapján bizonyítottanak ítélte, hogy a felperes 2015. december 4- 2018. november 23. között összesen 37.000.000 forint pénzajándékban részesült édesanyjától, amely kifejezetten neki szánt juttatás volt, ezért a különvagyonának minősült. Az ennek felhasználásával vásárolt motoros hajót (3. tétel), vonórudas pótkocsit (4. tétel), valamint az Audi A3 típusú gépjárművet (6. tétel) ezért mellőzte a közös vagyon köréből.

[28] Elfogadta, hogy a felperes édesapja 2010-ben 16.500.000 forintot ajándékozott a felperesnek abból a célból, hogy azt a deviza alapú kölcsön végtörlesztésére fordítsa, ezért annak felét, 8.250.000 forintot az alperes terhére számolt el.

[29] Közös vagyonnak tekintette az (település 2. neve)-i mobilházat, mert – álláspontja szerint – a felperes a 2017-ben ajándékba kapott 10.000.000 forintot nem annak kivitelezési költségére, hanem ingóságok vásárlására fordította, munkabéréből pedig a megélhetési költségeiket viselte. A mobilház forgalmi értékét a szakvélemény alapján 30.000.000 forintban határozta meg és azt a felperes tulajdonába adta.

[30] A (állami) lakás előtakarékosági számlán elhelyezett megtakarításként az igazolásoknak megfelelően 1.738.722 forintot (8. tétel) vett figyelembe.

[31] A felek egyező nyilatkozata alapján nem tekintette közös vagyonnak az (X) Bank által vezetett értékpapírszámla egyenlegét, miután az a felperes (gyermek 3.) nevű gyermekének tulajdonát képezi és indokai kifejtése nélkül mellőzte a közös vagyon köréből az (Y) Bank által vezetett értékpapírszámlán elhelyezett 15.342.755 forintot is.

[32] Az 1. tétel alatti ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szüntette meg, hogy a felperes 1/2 tulajdoni hányadát 47.656.000 forint megváltási ár megfizetése ellenében az alperes tulajdonába adta. Ehhez kapcsolódóan kötelezte az alperest a felperes által törlesztett kölcsön rá eső részének megtérítéseként 8.250.000 forint megfizetésére.

[33] A felek házastársi közös vagyoni ingóságainak összértékét 43.626.797 forintra, az egy főre jutó vagyonrész értékét 21.813.398 forintra tette. A felperes tulajdonába adott 41.336.797 forint, míg az alperesébe 2.290.000 forint értékű ingóságot és az ingó értékiegyenlítés összegét a felperes terhére 19.523.398 forintban határozta meg.

[34] A fenti összegek beszámítása eredményeként – az alperes tulajdonába adott Audi A3 gépjármű forgalmi értékét is figyelembe véve – a felperest kötelezte 4.753.398 forint megfizetésére.

[35] Mint alaptalant, elutasította a felperes többlethasználati díj iránti igényét, miután az ingatlan használatát egyezségük alapján átengedte az alperesnek, azt utóbb sem kívánta használni, és a vele járó kiadásokhoz nem járult hozzá. Ilyen körülmények között méltánytalannak tartotta az alperes többlethasználati díjban való marasztalását.

[36] A peres felek pernyertességét-pervesztességét közel azonos arányúnak tekintette, ezért úgy rendelkezett, hogy költségeiket maguk kötelesek viselni.

A fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek

[37] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.

[38] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával mellőzni kérte az (település 2. neve)-i mobilház felperes tulajdonába adását azzal az indokkal, hogy az nem tartozik a felek házastársi közös vagyonához. Az általa fizetendő ingó értékkiegyenlítés összegét 4.353.399 forintra kérte leszállítani, míg a fentiek beszámításával az alperes által a javára fizetendő értékkiegyenlítést 10.396.601 forintra kérte módosítani. Másodlagos fellebbezésében az (település 2. neve)-i mobilház értékét 10.000.000 forintban, az általa fizetendő ingó értékkiegyenlítés összegét 9.353.399 forintban és a fentiek beszámítása eredményeként az alperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 5.396.601 forintban kérte meghatározni. Kérte az alperest marasztalni az első- és másodfokú perköltségben.

[39] Felsorolta az elsőfokú ítéletben található elírásokat, tévedéseket. Megjelölte, hogy mely összegeket, illetve a peres felek mely tényelőadásait és mely tanúvallomásokat, továbbá milyen egyéb tényállási elemeket kér kijavítani, pontosítani, módosítani.

[40] Fellebbezése érdemét tekintve kiemelte, a per során mindvégig arra hivatkozott, hogy az (település 2. neve)-i mobilház nem tartozik a házastársi közös vagyonba, az az édesanyja tulajdona. Sosem állította, hogy a különvagyonra lenne, mert a felépítése fedezetül szolgáló pénzt ajándékba kapta az anyjától. Hangsúlyozta: bizonyította, hogy a területre, ahol a mobilház található, az édesanyja kötött bérleti szerződést, a bérleti díjat is mindvégig ő fizette, vállalkozási szerződést is ő kötött a mobilház kivitelezésére, és a csatolt számlákon is ő szerepel vevőként. Lényegesnek tartotta, hogy az elsőfokú ítélet tényállása szerint a felek minimálbérhez közeli jövedelme nem nyújthatott fedezetet a kivitelezés költségeire, ami cáfolja az alperes által hivatkozott közös vagyoni jelleget. Véleménye az volt, az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte nyilatkozatát, azt iratellenesen rögzítette, emellett a mobilházzal kapcsolatos bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, amikor annak közös vagyonba tartozását azzal indokolta, hogy a felperes nem tett eleget a különvagyonra vonatkozó bizonyítási kötelezettségének. Vitatta a mobilház forgalmi értékének meghatározását is, e tekintetben az alperes javára méltányossági szempontok értékelését. Megítélése szerint a mobilház még közös vagyoni jellegének megállapítása esetén is legfeljebb 10.000.000 forintos értéken számolható el. Kifejtette továbbá, hogy annak tulajdonjoga és az (település 2. neve)-i terület bérleti joga egymástól nem különíthető el, mert ha e jogosultságok nem egy személyt illetnének, akkor lennie kellene az érintettek között erre vonatkozó megállapodásnak. Ezen felül a bérleti szerződés 5. pontja tartalmazza, hogy a lakókonténer a bérlő kizárólagos tulajdona.

[41] Sérelmezte az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését is. Álláspontja szerint nagyobb részben pernyertes lett, ezért költségeinek viselésére az alperes

köteles. Hangsúlyozta, keresetén 1.500.000 forint illetéket lerótt és szakértői díjat is előlegezett, ehhez képest az elsőfokú bíróság ítéletében csak a szakértői költségekről rendelkezett, az illetékről nem.

[42] Az alperes fellebbezése ugyancsak az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányult. A felperes tulajdonába adott ingóságok értékét 56.679.552 forintra, az alpereshez jutókét 1.220.000 forintra kérte módosítani. A felperes által ingó értékkiegyenlítés címén fizetendő összeget 27.729.776 forintra, míg a beszámítás eredményeként a felperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 12.979.776 forintra kérte felemelni. Kérte mellőzni a vagyonomlégből az alperes tulajdonába adott ingóságok közül a 44. tétel alatti szekréynysort és fatárolót, a 45. tétel alatti irodai kanapét, a 46. tétel alatti konyhabútort, a 47. tétel alatti mosogatógépet, a 48. tétel alatti víztisztító berendezést, az 50. tétel alatti étkezőkomódot és az 51. tétel alatti étkezőasztalt székekkel. Ez utóbbi kérelme indokaként előadta, hogy a 44., 48., 50. és 51. tétel alatti ingóságok az alperes, az 58. tétel alatti pedig a felperes különvagyont képezik, a 46. és 47. tétel alattiak az ingatlanba beépítettek, míg a 45. tétel alatti vagyontárgy értéktelen.

[43] Tételesen felsorolta az álláspontja szerint a házastársi közös vagyonhoz tartozó vagyontárgyakat. Összértéküket 153.211.552 forintra tette, amelyből az ingóvagyon értéke 57.899.552 forint. Az elsőfokú bíróság által a felperes tulajdonába adott banki egyenleg összegét 16.405.830 forintra kérte felemelni. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság kizárólag az (X) Banknál vezetett folyószámla egyenlegét, azaz 1.034.727 forintot vett figyelembe közös vagyonként, az (Y) Banknál vezetett értékpapírszámla 15.371.103 forint egyenlegét nem, holott az is a házastársi közös vagyon részét képezi. Azt továbbra sem vitatta, hogy az (X) Banknál vezetett értékpapírszámlán elhelyezett 7.915.053 forint a felperes (gyermek 3.) nevű gyermekének a megtakarítása. Mindehhez képest a felpereshez jutó közös vagyon értékét 56.679.552 forintban kérte meghatározni.

[44] Tételesen felsorolta a tulajdonába adni kért vagyontárgyakat, amelyek értéke 1.220.000 forint. A házastársi közös vagyon összértékéhez képest az egy főre jutó vagyonrész értékét 28.949.776 forintra tette, ezért a felpereshez jutó többlethez mérten 27.729.776 forintra tartott igényt. Ebből levonásba helyezte a tulajdonába került Audi A3 típusú személygépjármű értékét (6.500.000 forint), valamint a felperes által megfizetett deviza alapú kölcsön törlesztéséből rá eső részt (8.250.000 forint), amelynek alapján a teljeskörű elszámolás eredményeként neki járó összeget 12.979.776 forintban határozta meg.

[45] Maga is megjelölte fellebbezésében azokat az elírásokat és tényállásbeli pontatlanságokat, amelyek kijavítását indokoltnak tartotta.

[46] A felperes fellebbezési ellenkérelmében nem vitatta, hogy mellőzendő a házastársi közös vagyon köréből a 44., 45., 48., 50., 51. és 58. tétel alatti vagyontárgy, egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezése szerinti részbeni megváltoztatását kérte. Álláspontja az volt, hogy a 46. tételszámú konyhabútor és 47. tételszámú mosogatógép nem az alperes különvagyona, azok az ingatlanba beépítettek, s mint ilyenek a közös vagyon részei. Továbbra is vitatta, hogy az (Y) Banknál nyilvántartott értékpapírszámlán elhelyezett 15.371.103 forint közös megtakarítást képezne. Az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát megismételve előadta, hogy az alperes által sem vitatottan az édesanyjától 37.000.000 forint összegű készpénzajándékban részesült, amelyből megvásárolta az Audi A3 típusú gépkocsit, a motoros hajót és a hajószállító tréler összesen 16.300.000 forint értékben, és a megmaradó összeget helyezte el az (Y) Banknál értékpapírszámlán, ezért az a különvagyona. Hivatkozott az elsőfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékokra. Változatlanul fenntartotta a mobilházat érintő álláspontját.

[47] Az elsőfokú ítélet fellebbezésével nem érintett részének helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[48] A felperes elsődleges fellebbezése érdemét illetően alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

[49] A perben alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltérésekkel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Erre tekintettel az ítéltábla a felek fellebbezéseinek, fellebbezési ellenkérelmeinek keretei között bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[50] A felek az általuk vitatott ítéleti rendelkezéseket érintő érveik kifejtése mellett számos tényállási elem kiegészítését, pontosítását, esetlegesen mellőzését kérték. Mindezeket számbavéve, összevetve a felek és a tanúk nyilatkozataival, valamint az okirati bizonyítékok tartalmával, az ítéltábla a döntése alapját képező, általa irányadónak tekintett tényállást már a szükséges korrekciókkal és csak a releváns tényekre szorítkozva állapította meg, mellőzve a szükségtelen tényállási elemeket. Emellett a tárgyalási jegyzőkönyvek alapján pontosította a felek és a tanúk által előadott, az elsőfokú ítéletben tévesen feltüntetett tényeket. Mivel azonban a felek által így megjelölt tényállási elemek egy része a jogvita érdemi elbírálását nem érinti (pl. a (Sz.) Kft. jegyzett tőkéjének mértéke, a mobilház kivitelezésének helyszíne, az alperes alkalmazásának időtartama, az élettársi kapcsolat pontos kezdő időpontja, stb.), ezért a pontosítandó tények közül csak a jogvita elbírálása kapcsán lényeges körülményre vonatkozó ténybeli tévedéseket korrigálta az ítéltábla. A további kijavítási, kiegészítési igények pedig már számszaki, ezáltal elszámolási szempontból bírnak jelentőséggel. Ilyenek az egyes vagyontárgyak közös, illetve különvagyoni jellegére, egyes ingók beépítettségére, forgalmi értékére vonatkozók. Az ítéltábla ezekkel kapcsolatos álláspontját a fellebbezések érdemi felülbírlata körében, a fellebbezésekkel érintett egyes vagyontárgyak, vagyoni igények vizsgálatánál fejti ki. Itt javítja ki azokat az elírásokat is – amelyek az egyes vagyontárgyak tételszám szerinti megjelölésére vonatkoznak, illetve amelyek tekintetében a peres felek már az elsőfokú eljárás során is egyező nyilatkozatot tettek, szemben az elsőfokú ítéletben írtakkal.

[51] Az ítéltábla elsőként az elsőfokú ítéletnek a felek fellebbezéseiben sérelmezett, a házastársi közös vagyon mikénti megosztására vonatkozó, azaz a jogvita érdemére tartozó rendelkezései megalapozottságát vizsgálta.

[52] A felperes elsődleges fellebbezésében a mobilházzal kapcsolatos, az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontját fejtette ki. Az ítéltábla egyetért a felperessel abban, az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza, hogy azért kérte e vagyontárgy mellőzését a közös vagyon köréből, mert azt a különvagyonának tekintette. Ezzel szemben az elsőfokú eljárásban mindvégig azt állította, hogy az az édesanyja tulajdona, nem része a közös vagyonnak, ő kötött bérleti szerződést a mobilház által elfoglalt területre, ahogyan vállalkozási szerződést is a mobilház kivitelezésére, költségét ugyancsak ő finanszírozta. Állításait okiratokkal, így a bérleti és a vállalkozási szerződéssel, valamint az édesanyja mint vevő nevére kiállított számlákkal igazolta. Ezeket a bizonyítékokat egybevetve a felek egyező, az átlagot meghaladó életszínvonalukról szóló nyilatkozataival, amelyet csak a felperes szüleitől származó ajándékok felhasználásával tudtak biztosítani és fenntartani, továbbá azzal a nem cáfolt elsőfokú ténymegállapítással, amely szerint 2019-ben – röviddel a mobilház kivitelezését megelőzően – a felperes 320.000 Ft, az alperes 272.000 forint havi jövedelemmel rendelkezett, arra lehet következtetni, hogy a mobilház magas, az alperes által 23.000.000

forintra tett bekerülési költségét a felperes anyja viselte. Az ítéltábla a mérlegelés során azt is figyelembe vette, hogy az alperes nem tett tényelődást arra, igazolt bevételeik mellett miből származott olyan megtakarításuk, amely kellő fedezetet nyújtott a kivitelezési költségekre, és azt sem állította, hogy azt a havi jövedelmeikből tudták kigazdálkodni. Abból a körülményből viszont, hogy a felperes szülei folyamatosan nagyobb összegekkel támogatták a családot és több tízmillió forintot juttattak ingyenesen a felperesnek, okszerűen következik, hogy rendelkeztek a mobilház létesítéséhez szükséges összeggel is. Miután a felperesnek nem azt kellett igazolnia, hogy a mobilház a különvagyona, hanem azt, hogy az nem tartozik a felek valamelyikének alvagyonához sem, e bizonyítási kötelezettségének pedig eleget tett, a mobilház a vagyonmérlegből mellőzendő, nem képezheti elszámolás tárgyát.

[53] Tekintettel arra, hogy ebben a kérdésben a felperes elsődleges fellebbezése megalapozottnak bizonyult, az ítéltábla nem vizsgálta, hogy e vagyontárgy milyen forgalmi értéket képviselt az életközösség megszűnésekor.

[54] A felperesi fellebbezésében részletezett további igények annyiban érintették a felek közötti elszámolást, amennyiben a közös vagyont képező ingóságok köre, értéke az ítélet elírásai miatt pontosításra szorult, ezért az ítéltábla azokra nem helyezett, hanem a helyes vagyonmérleg felállítása, az egy főre jutó vagyonrész értékének meghatározása során tér ki.

[55] Az alperes fellebbezésében a felperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 27.729.776 forintra kérte felemelni arra hivatkozással, hogy a felperes bankszámláján az életközösség megszűnése időpontjában meglévő közös készpénzvagyont 16.405.830 forintot tett ki, szemben az elsőfokú ítélet szerinti 1.063.075 forinttal. Az elsőfokú bíróság ez utóbbi összeget úgy tekintette a felek közös vagyonának, hogy ítéletének indokolásában nem fejtette ki álláspontját arról, hogyan minősíti az értékpapírszámlán elhelyezett további 15.371.103 forintot annak alvagyoni jellege szempontjából. Az indokolás mellőzéséből arra lehet következtetni, hogy azt a felperes különvagyonának tekintette. Az eljárás során nem volt vitatott, hogy a felperes két folyószámlával és az azokhoz tartozó egy-egy értékpapírszámlával rendelkezett. Az (Y) Bank által vezetett bankszámla 2019. március 31-i egyenlege 28.348 forint, míg az értékpapírszámláé 15.342.755 forint volt. A felperes ez utóbbi összeget a különvagyonának tekintette, mert –érvelése szerint – az édesanyjától ajándékba kapott pénz egy részét helyezte el itt. Emiatt álláspontja az volt, hogy arra az alperes nem tarthat igényt.

[56] A Ptk. 4:38. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a házassági vagyonközösség fennállása alatt a fél részére ajándékozott vagyontárgy és részére nyújtott ingyenes juttatás a különvagyonához tartozik. A bizonyítás a Pp. 265. § (1) bekezdése szerint az arra hivatkozó felet terheli. A felperes a perben becsatolta azokat az ajándékozási szerződéseket, amelyek szerint az édesanyja 2015. december 4. és 2018. november 23. között több részletben összesen 37.000.000 forintot ajándékozott a részére, s amely összeget a számlakivonatok tanúsága szerint a bankszámlájára átutalt. Az ügyvéd által ellenjegyzett közokirat tartalmát, nevezetesen, hogy a megajándékozott személy kizárólag a felperes volt, megerősítette (édesanya neve) tanúvallomása is, aki előadta, az ingyenes juttatást a felperesnek, és nem a peres feleknek szánta, továbbá ugyanilyen módon támogatta másik gyermekét, a felperes testvérét is. Az 1/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontja szerint a Ptk. alkalmazása körében is irányadó PK 281. számú állásfoglalás kimondja: a szülő vagy más rokon által adott jelentősebb értékű ajándékot rendszerint az ő gyermeke vagy rokona részére szóló juttatásnak kell tekinteni, s mint ilyen, a megajándékozott különvagyonának tekintendő. A perben meghallgatott tanúk, így (személy neve) és (alperes testvére) is igazolta a felperesi szülőtől származó ingyenes juttatás tényét, az pedig az okiratok tartalma és (édesanya neve) tanúvallomása által bizonyítást nyert, hogy a 37.000.000 forint, ami vitathatatlanul jelentős értéknek minősül, kizárólag a felperesnek juttatott ajándék volt. Az ezt meghaladóan adott

esetenkénti 1-2.000.000 forint összegű ajándékok tartoztak a közös vagyonhoz, amelyek a felek és gyermekeik átlagot meghaladó életszínvonalának biztosítására, külföldi utazásaik finanszírozására szolgáltak.

[57] Az alperes – az elsőfokú eljárásban tett tényelőadásával szemben – a fellebbezésében már nem vitatta, hogy az Audi A3 típusú személygépkocsi a felperes különvagyonra, ezért elfogadható az a felperesi előadás, hogy a gépjárművet az édesanyjától ajándékba kapott pénz felhasználásával 7.100.000 forintért vásárolta.

[58] Az alperes a 27. számú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatában elismerte, hogy a felperes motoros hajót (8.800.000 forint), valamint a hajószállító tréler (440.000 forint) ugyancsak az édesanyjától származó pénzből vásárolta, ezért azok ugyancsak a különvagyonához tartoznak. A most kifejtettek alapján a felperes a különvagyonát képező 37.000.000 forintból a fenti vagyontárgyak megvásárlására 16.300.000 forintot fordított, így – az összegek különbözeteként – megközelítőleg 20.000.000 forint maradt. Elfogadható az a felperesi okfejtés, hogy az összeget az értékpapír számlán helyezte el, amin az életközösség megszűnésének időpontjában 15.371.103 forint volt. Ennek cáfolatául az alperes az elsőfokú eljárás során nem tudta levezetni, hogy a felek mely tevékenységéből származó, milyen összegű jövedelem vagy megtakarítás került elhelyezésre az értékpapírszámlán, különös tekintettel arra, hogy a kft-től származó, a megélhetésüket szolgáló, ahhoz elegendő jövedelmeiken kívül más bevétellel egyikük sem rendelkezett, arra az alperes maga sem hivatkozott. Lényeges körülmény az is, hogy a felperes osztalékban nem részesült. Az alperes tehát nem tudta megalapozottan cáfolni a felperes bizonyítékokkal alátámasztott, a megtakarítás különvagyonai jellegére vonatkozó tényelőadását, ezért – a Ptk. 4:37. § (1) bekezdésében rögzített közös vagyon vélelmének sikeres megdöntésére figyelemmel – az értékpapírszámlán elhelyezett megtakarítás felek közötti megosztására nincs mód.

[59] Az (X) Banknál vezetett folyószámla egyenlege az életközösség megszűnésekor 1.034.727 forint volt. Mivel azonban az alperes a fellebbezésében ezt az összeget, és nem az elsőfokú bíróság által figyelembe vett 1.063.075 forintot kérte elszámolni, amiben az (Y) Banknál vezetett folyószámlán meglévő 28.348 forint is benne volt, a nyilatkozatához az ítéltábla kötve volt, így a jogorvoslati kérelem szerinti összeget tekintette a házastársi közös vagyonhoz tartozónak.

[60] Itt jegyzi meg az ítéltábla, az alperes nem vitatta fellebbezésében, hogy az (X) Bank által vezetett és a felperes nevén nyilvántartott értékpapírszámlán elhelyezett 7.915.053 forint egésze a felperes első házasságából származó (gyermek 3.) nevű gyermekének a megtakarítása, ezért az a vagyonmegosztás során figyelmen kívül maradt.

[61] A peres felek fellebbezései a továbbiakban az elsőfokú ítélet elszámolást is érintő megállapításainak pontatlanságait, elírásait érintették. Ezek egy részére a felek a másodfokú tárgyaláson (Pf.4. sz. jegyzőkönyv) egyező előadást tettek. A vitatott tételek tekintetében az ítéltábla álláspontja az alábbi:

[62] Az alperes a fellebbezésében kérte, a felperes pedig ellenkérelmében nem kifogásolta az alperes tulajdonába kerülő vagyontárgyak körének kiegészítését, ezért a vagyonmegosztás során az alperesnek jutó vagyontárgyként volt elszámolandó a 11. tétel alatti számítógép 10.000 forint, a 13. tétel alatti sötétbarna zsákszövetes kanapé 25.000 forint, a 37. tétel alatti LG televízió 30.000 forint, az 53. tétel alatti gardrób szekrény (település neve) 300.000 forint és az 55. tétel alatti folyosói szekrény (település neve) 300.000 forint értékben.

[63] Tisztázható volt a másodfokú eljárásban, hogy a 13. tétel alatti sötétbarna zsákszövetes kanapé és az 56. tételszámú ágyazható kanapé; a 14. tétel alatti 2 darab sötétbarna fotel és az 57. tételszámú emeleti fotel; továbbá a 15. tétel alatti emeleti szekrény és az 59. tételszámú

barna-fekete szekrény sor azonos vagyontárgyakat takar. Miután azok kétszeresen nem tüntethetők fel a vagyonmérlegben, az ítéltábla a peres felek egyező nyilatkozata alapján mellőzte az 56., 57. és 59. tételeket. A vagyonmérleg csak a 13., 14., 15. tétel alatti vagyontárgyakat tartalmazza a fenti megnevezéssel.

[64] A 21. tételeszámu polyrattan kerti dohányzóasztal értéke – az elsőfokú ítélet rendelkező részében írttól eltérően – 5000 forint, míg a 22. és 23. tétel alatt a felek egyező előadása szerint egy-egy 50 x 35 cm-es festmény szerepel darabonként 30.000 forint értékben, 24. tétel alatt pedig egy 80 x 60 cm-es festmény 80.000 forint értékben. A 22. és 23. tétel alatti vagyontárgyakat a felperes, a 24. tétel alattit az alperes kérte a tulajdonába adni, ezért az ítéltábla a feleknek juttatott vagyon körét ennek megfelelően módosította. A 27. tétel alatti Bosch szárítógép értékét a felek egyezően 30.000 forintra tették, ezért ez az érték került feltüntetésre a vagyonmérlegben.

[65] A felperes jogorvoslati kérelmében mellőzni kérte a közös vagyon köréből a 60. tétel alatti szobabiciklit és a 61. tételeszámu alatti elliptikus tréner, mert az előbbi a lányuk tulajdona, az utóbbi pedig az alperes különvagyon. Ezeket a tényelőadásokat az alperes sem vitatta. Az elsőfokú bíróság e vagyontárgyak egyikét sem tekintette a megosztás során közös vagyonnak, ítélete rendelkező részében a tulajdonba adásukról nem rendelkezett, ezért az elsőfokú ítélet e tekintetben nem igényel pontosítást.

[66] A felek egyező előadást tettek a másodfokú eljárásban arra, hogy az alperes különvagyonát képezi a 44. tétel alatti szekrény sor, fatároló 100.000 forint, a 45. tétel alatti kanapé 100.000 forint, a 48. tétel alatti víztisztító 50.000 forint, az 50. tétel alatti étkezőkomód 50.000 forint és az 51. tétel alatti étkezőasztal 100.000 forint értékben, míg a felperes különvagyonához tartozik az 58. tétel alatti dohányzóasztal 20.000 forint értékben. Így ezek a vagyonmegosztás során közös vagyonként nem vehetők figyelembe, ezért azokat az ítéltábla a vagyonmérlegből mellőzte.

[67] Az alperes ugyancsak különvagyonának tekintette és kérte figyelmen kívül hagyni a megosztás során a 46. tétel alatti konyhabútort (800.000 forint), továbbá a 47. tétel alatti mosogatógépet (80.000 forint), amelyek a peres felek utolsó közös lakásában találhatóak. A felperes viszont úgy nyilatkozott, hogy azokat az ingatlanba beépítették, ezáltal közös vagyon részei és megosztásukat kérte. Az alperes nem jelölte meg, hogy a Ptk. 4:38. § (1) bekezdésében részletezett rendelkezések közül igényét mire alapítja, nem ajánlott fel bizonyítást különvagyon jellegük alátámasztására, ezért a közös vagyon vélelme megdöntésének hiányában azok közös vagyonnak minősülnek. Itt utal az ítéltábla arra, hogy az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő meghatározta a (település neve), (ingatlan l. címe) szám alatti ingatlan forgalmi értékét. A szakvélemény mellékletét képező fényképeken – egyebek mellett – látható a konyhabútor és a mosogatógép is. Mivel azonban a szakértő nem tett említést arról, hogy az ingatlan forgalmi értékének meghatározásánál értékelte volna a konyhabútort és a mosogatógépet tartozékként, az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy az értékmeghatározás kizárólag az ingatlanra vonatkozott. Ebből következően a konyhabútor és a mosogatógép elszámolandó a felek közös vagyonaként, a felperes által megjelölt, az alperes részéről az elsőfokú eljárásban nem vitatott forgalmi értéken. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése eredményeként az ingatlan egésze az alperes tulajdonába került, azt a benne található ingókkal az alperes tartja birtokban az életközösség megszűnése óta, erre tekintettel helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felperes kérelmének megfelelően a konyhabútort és a mosogatógépet is az alperes tulajdonába adta.

[68] Az ítéltábla által megállapított és a tényállásban rögzített házastársi közös vagyon összértéke – az ingatlan forgalmi értékén felül – 13.296.449 forint, ami alapján az egy főre jutó vagyonrész értéke 6.648.224,5 forint. A házastársi közös vagyonból a felperes

tulajdonába került 11.308.449 forint értékű vagyontárgy (5., 7-10., 12., 16-23., 25., 29., 31., 33., 34., 36., 40-42. tétel), míg az alperes tulajdonába 1.988.000 forint értékű ingóság (11., 13-15., 24., 26-28., 30., 32., 35., 37-39., 43., 46-47., 49., 53. és 55. tétel alatti). Az egy főre jutó vagyონrész értékéhez képest a felperesnek tehát 4.660.225 forinttal magasabb érték jutott, ezért ezzel az értékkülönbséggel tartozik az alperesnek. Az alperes a tulajdonába adott Audi A3 típusú személygépjármű megváltási áráként 6.500.000 forinttal, míg a kölcsöntörlesztés rá eső részeként 8.250.000 forinttal, összesen 14.750.000 forinttal tartozik a felperesnek. Az így kimutatott tartozások különbözete 10.089.775 forint, amelynek megfizetésére az alperes köteles a felperes részére.

[69] Megjegyzi az ítéltábla: az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében a feleket különböző jogcímenek marasztalta az ellenérdekű fél javára, amelynek következtében az ítéleti rendelkezések nem egyértelműek, nem átláthatóak és nem felelnek meg a végrehajthatóság követelményének sem. Erre figyelemmel az ítéltábla indokoltnak tartotta az elsőfokú bíróság ítéletének újraszövegezését, egyúttal mellőzte a felek kölcsönös marasztalását és korrigálta a hivatkozott elírásokat is.

[70] A felperes elsődleges fellebbezése – az elsőfokú ítélet pontatlanságai miatti minimális értékbeli eltéréssel – megalapozottnak bizonyult, ezért a másodlagosan, eshetőlegesen előterjesztett fellebbezési kérelemmel az ítéltáblának nem kellett foglalkoznia.

[71] Megalapozottan kifogásolta a felperes a perköltség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezést. Az ingatlan közös tulajdona megszüntetésének egyes kérdéseiről szóló 1/2017. (IX.11.) PK vélemény 16. pontja a keresetnek helyt adó ítéleti rendelkezés esetén lehetőséget ad a perköltség felek közötti megosztására a perben tett nyilatkozataik függvényében. A perben a közös tulajdon megszüntetése a felperes által kért módon történt, e tekintetben tehát pernyertesnek minősül. Az ehhez kapcsolódó perköltség összegének meghatározása során azt is értékelni kell, hogy az alperes ellenkérelmében először a kereset elutasítását kérte és csak utóbb, viszontkeresete előterjesztését követően nyilatkozott úgy, hogy a közös tulajdon megszüntetését a felperes által kért módon nem ellenzi. A felperes többtelehasználati díj iránti igénye ugyanakkor megalapozatlannak bizonyult. Így a kereset tekintetében a pernyertesség-pervesztesség aránya közel 80-20%-os a felperesre kedvezőbben. A felperes keresete előterjesztésekor 1.500.000 forint elsőfokú eljárási illetéket megfizetett, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdés alapján részperköltségként igényt tarthat annak arányos részére, 1.200.000 forint, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (1) és (2) bekezdés alapján 300.000 forint ügyvédi munkadíjra.

[72] Az alperes viszontkeresetének pertárgyértéke a házastársi közös vagyoni ingóságok és egyéb követelések alapján – mint az egy főre jutó vagyónrész értéke – 38.367.562 forint volt. Miután a jutó 6.648.224 forintban került meghatározásra, az alperes pervesztessége nagyobb arányú. Figyelemmel kell lenni emellett arra is, hogy a felperes igénye az alperes által tartási szerződéssel megszerzett ingatlanok, a mezőgazdasági földterületek és a (település 3. neve)i ingatlanon végzett beruházások kapcsán alaptalannak bizonyult (30.000.000 forint), ezért a viszontkereset tekintetében a peres felek pernyertessége-pervesztessége hozzávetőlegesen 70%-30%-ban határozható meg a felperesre kedvezőbben. A Pp. 83. § (2) bekezdése és az IM rendelet fentebb hivatkozott rendelkezése alapján az alperes terhére megállapítható részperköltség ennek megfelelően 900.000 forint.

[73] Az alperes így mindösszesen 2.400.000 forint elsőfokú perköltséget köteles a felperes javára megfizetni.

[74] Az alperes a perben teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a feljegyzett 1.500.000 forint viszontkereseti eljárási illetékből a pervesztességéhez igazodó 1.050.000 forint illeték a Pp. 95. § c) pontja alapján az állam terhén marad, míg a felperes a

Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles 450.000 forint viszontkereset eljárási illeték megfizetésére a rendelkező részben írt módon és határidőben.

[75] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – újrászövegezve – részben megváltoztatta.

[76] A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Pp. 83. § (1) és 102. § (1) bekezdése alapján igényt tarthat egyfelől az általa megfizetett fellebbezési eljárási illetékre (2.400.000 forint), másfelől a pernyertességéhez igazodó, az IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjra.

[77] Az alperes jogorvoslati kérelme a felek által egyezően előadott és az elírások folytán kijavított vagyoni tételeket illetően bizonyult megalapozottnak, a bankszámlaegyenleget érintő követelés tekintetében nem, ezért fellebbezése kapcsán pervesztesnek tekinthető. Erre figyelemmel a Pp. és az IM rendelet fentebb hivatkozott rendelkezési alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelyet az ítéltábla a fellebbezések alapján 2.900.000 forintban határozott meg.

[78] Az alperes fellebbezése kapcsán feljegyzett másodfokú illetéket – engedélyezett költségkedvezményére tekintettel – az állam viseli [Pp. 95. § (1) bekezdés c) pont].

[79] Az ítéltábla tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú számlájára kell megfizetnie, annak során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot.

[80] Figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[81] A polgári és közigazgatási eljárás során meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 2023. január 1. napjától hatályos 3. § (2) bekezdése értelmében az előzetesen meg nem fizetett eljárási illetéket már nem az adóhatóság erre irányuló külön felhívására kell megfizetni, hanem az illeték viseléséről döntő jogerős határozat rendelkezése alapján.

Szeged, 2023. március 17.

Dr. Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró